

QUE LA IGNORÀNCIA NO ENS GOVERNNI !

A l'entrada del 2.000, més moderns i "civilitzats" que mai, La Roca no es vol quedar enrera i comença a fer-se sentir. Ha trigat anys però ara es posa en marxa, amb una mica de marxa per no perdre el tren del "progrés", quin progrés? Busquem-ne una definició al diccionari: "...Acció d'anar endavant, d'avançar. Procés ascendent positiu, mitjançant el qual un ser o acció passa d'un estat o forma a un grau superior, de millor." - Enciclopèdia Catalana- Sembla que quedí clar. En canvi, les actuacions que en nom del progrés es fan són moltes i diverses seegons la ideologia a qui estan servint.

A qui i què hauria d'afavorir el progrés? Doncs, a la majoria de la població, és el meu pensar; però també hauria de respectar les minories, facilitar la QUALITAT de vida de les persones i proporcionar millor riquesa que, òbviament, inclou tant la riquesa tecnològica, més fàcilment associada amb modernitat, com també la riquesa natural que és la primera i d'altra banda difícil de "fabricar". Molt sovint, però, aquest nostre progrés és mal entès, desenfundament embogit i beneficia només a una part concreta de ciutadans que són els qui l'utilitzen sota el seu criteri, decidint així quin és el tipus de societat i les conicions de l'entorn físic i social on hem de viure tots.

Està clar que aquest no és el "canvi" que tots havíem somiat: Crèiem en una democràcia que garantís un altre tarannà a l'hora de fer, planificar i organitzar, que respectés i considerés el pensar dels pobles, no la seva organització.

Així, en la línia d'aquest model de progrés, ens han apuntat La Roca a la moda de les urbanitzacions i del creixement descontrolat, per "acollir" els qui de Barcelona i rodalies volen anar a viure al camp (ja no en queden, però tant és!), bé de peu i el més important: ben comunicat, amb facilitats d'accés al poble des de totes les possibles carreteres, autopistes,

autovies, cinturons i rutes imaginables. L'entrellat de vies farà goig, sobretot de vespres amb les llumetes enceses i vist des de dalt d'un cim semblarà tot un pessebre modern. Per acabar-ho d'arreglar ens hi faltaria una via de circumval·lació al poble perquè els camps del pla de La Roca són massa uniformes i terrosos; que la pagesia ja és aigua passada! Si d'urbanitza el Vallès, nosaltres els primers! (Perdoneu la ironia). Tot i que semblava que l'època d'inaugurar pantans ja havia quedat enrera!

Voler passar a la posteritat per aquest tipus d'obres em sembla una irresponsabilitat. I és que alguns polítics i assessors els caldria (entre altres coses) una mica més de visió de futur, de mirar-se els fets amb perspectiva històrica: tant de bo, d'aquí una anys, no ens hàgim de penedir de massa coses que ja no tindran remei!! Ells d'haver-les fet i nosaltres d'haver-ho permès.

Realment ens hem de creure que aquest és el progrés que necessitem i l'únic de possible?

Sempre m'he preguntat per què quan volem canviar, renovar i "Reformar" hem de prendre per mostra els desastres dels països més avançats d'Europa o EEUU; allò que ja han provat i no els ha resultat. Podríem fixar-nos en els aspectes més positius, intentant adaptar-los a les nostres necessitats i característiques, sense menysprear els nostres valors i recursos. Podríem reconèixer que ells han sabut presenvar els seus espais verds (i no tan sols les zones ajardinades, places o parcs, que això és el que necessiten en una ciutat per suplir les mancances; també inclou els boscos i camps que sortosament tenim als pobles i comarques). A Europa han sabut protegir i respectar la pagesia com a font de riquesa natural i de vida. Vetllen per tenir-ho tot més net i ordenat perquè en resum, és on ells mateixos han de viure. Aquí haurem de fer-ho en un País encimentat i brut.

Vam acabar amb la Costa Brava; els darrers anys li ha tocat el

rebre a la Cerdanya i ara és el torn de la Vall d'Aran (ni el turisme alternatiu hem sabut ordenat); de la mateixa manera com es va destrossar el Barcelonès i el Vallès Occidental, ara li toca al Vallès Oriental. Ens hauria de servir l'experiència! Podríem aprendre dels pobles veïns que es van vendre el sòl amb un afany de diner fàcil, creixement exagerat i ara es troben amb cents de famílies apilonades en cases-apartaments, pisos i urbanitzacions fantasmes que formen persones desarrelades, sense identitat, creant suburbis, amb els problemes que aquests ocasionen ja que els municipis mitjanets als quals pertanyen no tenen prou capacitat per assimilar-los ni absorbir-los; l'única cosa que comporten és un canvi i pèrdua radical de la personalitat del poble. Tal és el cas d'Argentona, Parets, LLiçà d'Amunt i d'Avall, Montornès, Montcada, Palau de Plegamans... i tants d'altres.

No podríem intentar ser una mica més originals i encertats en aquesta "carrera pel futur"? Ni créixer, ni edificar, ni canviar de població és en si perjudicial, però sí la manera com es potencia, com es deixa fer i es controla.

Considero que la democràcia i el seny ens haurien de servir per escollir raonadament i planificar amb INTEL·LIGENCIA el nostre País, sense oblidar de posar-hi una mica d'amor, que estimar més la terra no ens faria mal. Estem en plena eufòria verda, ecologista i naturista, aspectes tantes vegades mal utilitzats o exagerats però que prenen importància i consideració en països més desenvolupats i nosaltres, en canvi, ens decantem per l'atac medi-ambiental. La nova tecnologia no està renyida amb una vida sana i natural, ben el contrari. Una vegada més, els polítics haurien de tenir més cura a l'hora de prendre decisions que afecten a la col·lectivitat i que, algunes, són irreversibles.

Què la ignorància no ens governi!

Núria Falguera